

Partimøder og i Særdeleshed i Venstrereformpartiets Partimøder. Thi baade af Hensyn til disse Sagers Art saavel som ogsaa af den Grund, at det egentlig er ret utilstedeligt, at der her i Salen under Tingets Forhandlinger berøres Emner, hvorom kun nogle af Tingets Medlemmer maa tale, medens andre have at tie stille, maa jeg give Afkald paa at indlade mig i en saadan Debat. Jeg vil udtale et Haab om, at der med ret haard Haand maa ske en Forandring i Forholdene med Hensyn til Fremdragningen af private Ting, som ikke vedrøre den offentlige Forhandling her i Salen.

Det glæder mig, at der i de fremsatte Forslag er taget lidt Hensyn til Københavns Væbning, men der foreligger for os, der skulle stemme i denne Sag, to forskellige Forslag. Om det ene af disse har den højtærede Minister i Gaar udtalt, at han ikke kan gaa med til at give Lønning til Folk, hvis Tjenestetid i disse 15 Dage strækker sig fra Kl. 5 Em. til 7—8 Aften. Vi maa vel egentlig sige, at Tjenestetiden begynder Kl. 4, naar de skulle møde Kl. 5 til Tjeneste. Over for denne Ministerens Stilling til denne Sag vil det være en ret tom Demonstration at stemme for dette Forslag.

Derimod er der fra Flertallets Side fremsat et Forslag om en Forhøjelse af den Munderingsgodtgørelse, som Væbnings Underofficerer og Mandskab have i Henhold til Lov af 1870, og jeg vil tillade mig meget at bede det ærede Udvalg om inden 3die Behandling at tage dette lille Punkt under fornyet velvillig Overvejelse. Naar der nemlig i 1870, altsaa nu for 35 Aar siden, er foreslaaet en Munderingsgodtgørelse af 50 Øre, forekommer det mig ikke ubilligt, om denne kunde blive forhøjet med 25 Øre. Jeg kan forøvrigt ikke være enig med et Mindretals Motivering af det førstnævnte Forslag, naar det taler om, at der paaføres Mandskabet et betydeligt Næringstab o. s. v., og at Staten skal træde ekstraordinært op i den Anledning; thi det er en Værnepligt, der af tjenes her, og Værnepligten falder i Forvejen i Reglen højst ulige. For det første er der dem, der blive helt fri, men der er ogsaa dem, der komme til at aftjene Værnepligten i et betydeligt kortere Tidsrum end andre, Tiden strækker sig fra 6 Maaneder til 1 Aar eller 1½ Aar. Værnepligten er altsaa i Forvejen ulige, og Tjenesten i Københavns Væbning falder som sagt ind under den almindelige Værnepligt. Men det er ganske vist en Byrde, som særlig

er paalagt de københavnske Borgere. Naar jeg tror, at Krigsbestyrelsen vil gøre Ret i vedblivende at holde paa dette Korps, ligger det i, at det sikkert ved en eventuel Mobilisering vil være de Batailloner, som man hurtigere end andre vil kunne faa fuldstændig mobiliserede. Men, som sagt, det forekommer mig, at det ikke vilde være ubilligt og ikke stille for store Fordringer til Statskassen, om man nu 35 Aar efter Munderingsgodtgørelsens Fastsættelse forhøjede den med 25 Øre. Jeg vilde sætte megen Pris paa, om det ærede Udvalg stillede et saadant Forslag ved 3die Behandling.

Udvalgsbehandlingen har holdt sig til de Rammer, som ere givne i det foreliggende Forslag, og med Hensyn til Officerskorpset holdt sig til de forhøjede Lønninger for Premierløjtnanter. Som jeg tillod mig at udtale ved første Behandling, nærer jeg vedblivende Tvivl om, at man her er gaaet den rette Vej for at faa ophævet de Onder, der ere til Stede. Foruden de Grunde, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen) nævnte i Gaar, til den knappe Tilgang til Officerskorpset, spille sikkert de pekuniære Kaar, under hvilke denne Etat er, nogen Rolle, men jeg tror dog ikke, det er Vejen, man skal gaa, alene at forhøje Lønnen for Premierløjtnanterne. Det, der virker afskrækkende, naar Talen er om Lønnen, er ogsaa navnlig de daarlige Kaar, der senere hen i Livet gælde for de Mænd, som ere traadte ind i Officerskorpset. Jeg har den Formening, at Kaptajnsklassen i nok saa høj Grad som de yngre Løjtnanter trænger til en Forbedring af deres Kaar, og at man ved en Forbedring her kan bidrage til, at ogsaa Tilgangen til Løjtnantsklassens første Trin bliver forøget. Jeg vilde derfor have anset det for en væsentlig Forbedring ved Loven, om man, hvis man ikke vil ud over det samlede Beløb, der her skal gives til Officerslønningerne, havde slaaet af paa Forhøjelsen til de yngste Premierløjtnanter, i hvor høj Grad de end kunne trænge dertil, og havde givet den yngste Kaptajnsklasse en Forhøjelse. Den rummer Mænd op i de Fyrre, altsaa i den Alder, hvor der stilles større Fordringer; idet de som Regel have Børn, som koste dem mange Penge.

De Grunde, som den højtærede Minister har givet i Anmærkningerne til Lovforslaget saavel som ogsaa i Talen i Gaar, synes mig saa gode og forstandige, at Forslaget fortjener Tilslutning. Naar den ærede Minister møder Modstand indenfor